

NATUR- OG
MILJØKLAGENÆVNET

Rentemestervej 8
2400 København NV
Telefon: 72 54 10 00
nmkn@nmkn.dk
www.nmkn.dk

21. maj 2015 • J.nr.: NMK-510-00660 og NMK-33-02977 • Ref.: CAORA

AFGØRELSE
i sag om brinksikring i en sø i Furesø Kommune

Natur- og Miljøklagenævnet har truffet afgørelse efter naturbeskyttelseslovens¹ § 3 samt planlovens² § 58, stk. 1 nr. 4.

Natur- og Miljøklagenævnet stadfæster Furesø Kommunes afgørelse af 17. juli 2014 om dispensation til brinksikring af en beskyttet sø på matr.nr. 77c Hareskovby beliggende på Åvej 20B, 3500 Værløse med følgende ændringer:

vilkår om breddens hældning ændres til:

- Stenene skal udlægges så breddens hældning ikke er stejlere end 1:3

og at der indsættes følgende nye vilkår:

- Såfremt der ikke er indtruffet fast vegetation inden for tre følgende år, skal brinkzonen tilplantes med naturligt forekommende plantearter.
- Den etablerede beplantning i bredzonen må ikke fjernes eller klippes.

Natur- og Miljøklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Natur- og Miljøklagenævnet³. Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. naturbeskyttelseslovens § 88, stk. 1.

Afgørelsen er truffet af nævnet, jf. § 5, stk. 1, i lov om Natur- og Miljøklagenævnet.

¹ Lovbekendtgørelse nr. 951 af 3. juli 2013 om lov om naturbeskyttelse

² Lovbekendtgørelse nr. 587 af 27. maj 2013 om planlægning med senere ændringer

³ Lovbekendtgørelse nr. 736 af 14. juni 2013 om Natur- og Miljøklagenævnet med senere ændringer

Klagen til Natur- og Miljøklagenævnet

Hareskovby Medborgerforening (HMB) har den 24. juni 2014 klaget til Natur- og Miljøklagenævnet over Furesø Kommunes afgørelse om dispensation. HMB anfører navnlig, at brinksikringen vil fremstå som en stenet strandbred, der vil udvide grundstykket adskillige meter ud i søen. Ifølge klagen vil en stenet strandbred reducere bredvegetationen markant og derved influere på søens dyreliv.

Der er i klagen også rejst spørgsmål om fortolkning af området lokalplan i forbindelse med kommunens dispensation fra naturbeskyttelseslovens § 3 til brinksikringen. Klager finder i den forbindelse, at dispensationen er i strid med lokalplanens og kommuneplanens bestemmelse om, at *"eksisterende søer og vandhuller må ikke ændres ved regulering, opfyldning eller lignende"*.

Sagens oplysninger

Furesø Kommune meddelte den 17. juni 2014 dispensation til brinksikring på matr.nr. 77c Hareskovby. Søen, sagen vedrører, ligger i et relativt tætbebygget villakvarter. Villahaver, offentlig vej og fælles græsarealer omkranser søen. Der er ca. 15 meter fra ejendommens bebyggelse og ca. 10 meter fra en befæstet terrasse til søbredden. Længden af søbredden, der skal brinksikres, er ca. 20 meter.

Ejendommen er omfattet af lokalplan 66a for området omkring Åvej, Rolighedsvej og Ny Hjortespring vej i Hareskovby. Den for sagen relevante bestemmelse i planen er:

§ 8.1.2 Terrænregulering

På arealer nærmere naboskel og sti end 2,5 m og nærmere skel mod vej end 5 m må terrænregulering på mere end +/- 0,3 m kun foretages efter en terrænreguleringsplan, som efter kommunalbestyrelsens skøn sikrer en god tilpasning til nabogrunde og vej.

På arealer nærmere sø end 6 m må terrænregulering kun ske, når særlige forhold kan begrunde det og kun efter en godkendt terrænreguleringsplan, som efter kommunalbestyrelsens skøn sikrer en harmonisk tilpasning på stedet.

Kommunen modtog den 25. april 2014 ansøgning om dispensation til brinksikring af søbredden på ejendommen. Ejendommens ejer har begrundet ansøgningen om dispensation med, at han gennem de sidste fire år har oplevet, at søbredden på ejendommen eroderes af bølger om vinteren, hvilket har medført, at brinken skrider ned i søen, og ejendommens haveareal formindskes. Erosionen er ifølge ejer selvopretholdende, idet mørket under udhænget forhindrer etablering af brinkvegetation, hvor vandspejl og jord mødes, hvorfor der derfor sker yderligere erosion.

Af afgørelsen fremgår, at søen, ifølge kommunens søregister, er ca. 1,5 ha. I Vådområderapport 2002⁴ er søen beskrevet som en næringsrig sø, der fungerer som en del af regnvandssystemet i Hareskovby. Brinkerne i det meste af søen er stejle, og der er en del eksisterende brinksikring af ældre dato med brædder eller stensætninger. Vegetationen består af en del åkander, vandpileurt, tagrør, forskellige sumpplanter og en stor bestand af tornfrøet hornblad. Bredvegetationen mangler i de mest skyggede dele af søen, og hvor der er græsplæner helt ned til søen. Der er en stor fiskebe-

⁴ <http://www.furesoe.dk/kommunen/klimanaturmiljoe/vand/soerogvaadomraader/~media/WWW/Kommunen/Klima%20natur%20og%20miljoe/Vand/SoerOgVaadomraader/Hareskovby%20pdf.ashx>

stand i søen af karusser, skaller og suder, og der er mange andefugle i søen. Der er en del uforstyrrede områder rundt om søen, og den rummer med sin størrelse og de mange varierede omgivelser mange forskellige levesteder for dyr og planter.

Ejer ønsker at sikre brinken mod nedskridning ved at udlægge sten under brinkudhænget og med en skrånende hældning ud i søen. Stenene vil ifølge ansøgningen holde på jorden og forhindre yderligere erosion ind under brinken. Brinksikringen vil konkret ske ved at udlægge nøde- og singlesten (ca. 1,6-6,4 cm) i brinkzonen i et jævnt skrånende lag med hældning ca. 1:3. Der anvendes 1-1½ m³ sten pr. meter brink. Stenene iblandes sø-slam, hvorved der sikres et substrat for vækst af tagrør, dunhammer og anden brinkvegetation. I søslammet er også en frøpulje, der vil spire, når frøene kommer op i lyset. Inden stenene udlægges, opgraves totter af tagrør og dunhammer mv, der gror længere ude i vandet. Disse plantes efterfølgende ned i stenene. Derved sikres gode startforhold for væksten på den nye jævnt skrånende brink.

På kommunens besigtigelse i maj 2014 fremgik det, at dele af brinken på ejendommen var skredet ned i søen. Brinken var stejl og gik ca. 30-50 cm op over søens vandspejl. Et hegn, som ejer oplyste, blev sat for 4 år siden langs kanten af brinken, var delvist gledet ned i søen. Der var en smal zone neden for den stejle brink med almindeligt forekommende sumpplanter, herunder høj sødgræs, tagrør, bredbladet dunhammer, gul iris, åkande og næbstar. Havearealet med slået græs gik helt ud til kanten af brinken, og det fremgik, at havearealet gradvist bliver formindsket.

Kommunen vurderer, at erosionen af brinken medfører nedskridning af brinkudhænget og dermed en gradvis formindskelse af havearealet. Den valgte løsning med udlægning af sten sikrer ifølge kommunen, at der kan genetableres en bevokset bredzone med naturligt forekommende plantearter, samtidig med at brinken beskyttes mod yderligere nedskridning. Det er derfor kommunens vurdering, at indgrebet ikke væsentligt vil ændre tilstanden i søen.

Det er endvidere kommunens vurdering, at brinksikringen vil kunne medvirke til at gøre denne del af søen bedre egnet som levested for padder, da brinksikringen vil skabe en lavvandet zone med sumpplanter, og padderne vil få lettere adgang til land med en jævn bredhældning.

Dispensationen meddeles på en række vilkår om tidsperiode for anlægsarbejde, hældning samt ingen udsåning.

Uddybende klage

Klager anfører uddybende, at afgørelsen er meddelt uden forudgående høring af klager, der ellers af Furesø Byråd er udpeget som lokal høringspart i Hareskovby. Klager finder, at dispensationen kan skabe præcedens med stor negativ betydning for bevarelsen af naturværdierne i de mange beskyttede søer i Hareskovby.

Klager finder det udokumenteret, at der foregår erosion af grundstykket i nævneværdigt omfang og finder, at afgørelsen mangler dokumentation for, at der kan og vil etableres sig en sammenhængende bredvegetation med rørskov. Samtidig anfører klager, at der mangler en metodebeskrivelse samt tidsfrister for etablering af en tæt hjemmehørende bevoksning, som reetablerer naturværdierne og skjuler stenmaterialerne hele året.

Klager er imod enhver opfyldning af søerne i Hareskovby og er uforstående for, at kommunen giver en dispensation, som kræver opfyldning ud over det ansøgte. Klager anser, at dispensationen til brinksikringen ved opfyldning med stenmateriale fra toppen af brinken og ca. 6-8 m ud i søen er åbenlys i modstrid med det ubetingede forbud i både lokalplan og kommuneplan, om at "*Eksisterende søer og vandhuller må ikke ændres ved regulering, opfyldning eller lignende*", hvorfor dispensationen bør tilsidesættes.

Endeligt anfører klager, at en vurdering af opfyldningens konsekvenser for vandafledningen bør indgå i en fornyet behandling af sagen.

Klager henviser til naboejendommen, der ifølge klager har fået foretaget en lignende brinksikring. Denne sikring fremstår efter 2½ år stadig som en stenet strandbred uden vegetation.

Kommunens bemærkninger til klagen

Kommunen har i deres bemærkninger til klagen anført, at det er kommunens vurdering, at anlægget ikke vil være synligt efter en etableringsfase, og at det naturlige planteliv vil etablere sig igen, at hældningen ikke skal være 1:5 (fejl) men derimod 1:3, og at dispensationen ikke vil føre til udvidelse af grundstykket men derimod vil forhindre yderligere erosion. Kommunen finder yderligere ikke, at brinksikringen vil skabe præcedens, idet der er helt konkrete forhold der gør, at erosionen af brinkerne er accelereret- nemlig en oprensning af et vandløb samt en del af søen ud for ejendommene Åvej 20A og B, for at sikre frit løb fra et tilløb umiddelbart nord for de to ejendomme. Kommunen finder desuden, at der ikke kan drages konklusioner vedr. erosion på baggrund af historiske kort, men at der konkret er konstateret en ændring på ejendommen over de seneste 4 år.

Kommunen har om forholdet til områdets lokalplan oplyst, at Furesø Kommune ikke anser den ansøgte brinksikring for at være opfyldning eller regulering af søen. Da anlægget, efter en etableringsfase, ikke vil være synligt, vurderer kommunen, at det ikke skal have dispensation fra lokalplanen.

For så vidt angår naboens brinksikring bemærker kommunen, at denne blev foretaget uden tilladelse og ikke er korrekt udført. Sagen blev håndhævet som en retableringssag efter principperne i denne sag. Den adskiller sig imidlertid fra denne sag, idet retableringen skete efter et større indgreb for 1½ år siden. Det er forsat kommunens vurdering, at det naturlige natur- og planteliv vil genfinde sig efter brinksikringen.

Ejers konsulents bemærkninger til sagen den 8. september 2014

Ejers konsulent ønsker, at nævnet tager stilling til, om indgrebet er en tilstandsændring af søen, idet indgrebet ifølge kommunen ikke vil ændre tilstanden i søen, og at indgrebet ikke vil påvirke naturindholdet i søen i en negativ retning. Konsulenten anfører, at andre kommuner ikke har krævet en dispensation fra naturbeskyttelsesloven ved lignende brinksikring.

Konsulenten stiller desuden spørgsmål ved, om klager er en klageberettiget forening.

Konsulenten anfører om klagepunkterne, at den valgte metode til brinksikring er udviklet som et simpelt og mere naturligt alternativ til traditionel brinksikring med fx bolværk. Metoden anvendes ved nyanlæg af søer og bassiner, der som udgangspunkt skal have en erosionsstabil brink, som samtidig ikke forhindrer dannelsen af en naturlig brinkvegetation. Ansøgers konsulent har anlagt

tilsvarende brinksikring flere steder, hvor vegetationen har fundet rodfast. Nedklippede vegetationen eller fodres der ænder og blishøns, vil brinkvegetationen ikke etablere sig.

Konsulenten anfører videre, at det er et uomtvisteligt faktum, at der foregår erosion, og at erosionen har foregået i længere tid. Det oprindelige søsediment begynder først 3-6 meter ude i søen fra den nuværende brink.

Til metoden anfører konsulenten, at der i kystbeskyttelseslovens § 1 foreskrives otte hensyn, der skal tages ved sikring af ejendom mod erosion fra havet. Loven gælder ikke for søer, men at det vil være naturligt at skæve til de hensyn og afvejninger, der foretages ved kystsikring.

Supplerende bemærkninger fra klager den 10. september 2014

Klager anfører, at hvis nævnet anser, at der skal tillades en brinksikring, bør der stilles en række vilkår til en mindre indgribende metode, og det skal sikres, at indgrebet ikke skaber præcedens. Det aktuelle brinkstykke adskiller sig ifølge klager ikke nævneværdigt fra de stejle brinker langs mange af byens søer. Så selvom dispensationen kun omfatter en enkelt ejendom, vil en stadfæstelse danne præcedens og føre til brinkudjævning ved opfyldning ud i resten af tørvegravesøerne i Hareskovby.

Klager anerkender kommunens fejl vedr. hældning af brinken, men finder forsat, at det ansøgte projekt er i klar modstrid med lokalplanens og kommuneplanens bestemmelse om, at "*eksisterende søer og vandhuller må ikke ændres ved regulering, opfyldning eller lignende*". Samtidig anfører klager, at det ikke fremgår af afgørelsen, hvordan kommunen vil forhindre, at en stenet brink ikke bliver synlig fra offentlig vej og naboejendommene omkring søen. Klager finder, at der bør stilles vilkår om at plantevækst ikke må fjernes, ligesom der bør stilles vilkår om, at anlægget skal etableres under laveste vandstand og dermed mindre mængde materiale.

Yderligere fremsat under sagsbehandlingen i nævnets sekretariat

Ejer oplyser den 1. oktober 2014, at den tidligere ejer hældte jord på brinken for at sikre mod erosion, at han i første omgang ønskede et bolværk, og at han er indstillet på, at der bliver udfærdiget en plejeplan for etableringen.

Klager anfører den 4. oktober 2014, at de er indstillet på, at brinken kan tillades sikret med et bolværk samt plejeplan, idet klager anser, at bolværket vil bevare søens hidtidige lodrette brink, og at det ikke vil forringe levevilkårene for søens dyr og planter. Løsningen er ifølge klager desuden etableret mange andre steder langs søer i Hareskovby. Løsningen vil derfor ikke medføre præcedens. Hvis dispensationen ændres til etablering af bolværk bortfalder klagen.

Ejer oplyser den 5. oktober 2014, at kommunen har afvist et bolværk som brinksikring, idet det ændrer brinkens udseende for meget. Ejer oplyser, at grunden skrånede pænt ned i søen for 5 år siden, hvilket kommunen påpegede som godt for dyrelivet. Brinksikringen skal derfor mere ses som en genopretning af brinken fremfor en opfyldning.

Ejer har den 8. april 2015 oplyst, at vinteren har været hård ved hans søbred, og at yderligere 30-40 cm jord har lagt sig ned i vandet.

Natur- og Miljøklagenævnets bemærkninger og afgørelse

I sagens behandling har deltaget Natur- og Miljøklagenævnets medlemmer: Line Theil Elikofer (formand), Marianne Højgaard Pedersen, Henrik Waaben, Ole Pilgaard Andersen, Pelle Erik Andersen-Harild, Jeppe Brogård, Torben Hansen, Henrik Høegh, Peter Thyssen, Jens Vibjerg.

Klageberettigelse

Nævnet har vurderet, at foreningen er klageberettiget, idet klager efter naturbeskyttelseslovens § 86, stk. 1, nr. 5 må anses for en lokal forening, som har en væsentlig interesse i afgørelsen. Der henvises til, at HMB bl.a. har til formål, at udviklingen i Hareskovby sker med respekt og harmoni med de naturmæssige kvaliteter.

Lokalplan

Efter planlovens § 58, stk. 1, nr. 4, kan Natur- og Miljøklagenævnet tage stilling til retlige spørgsmål i forbindelse med en kommunes afgørelse efter planloven.

Kommunen har vurderet, at brinksikringen ikke vil kunne ses, når den er udført, og derfor ikke kræver en dispensation. Klager har vurderet, at brinksikringen er i strid med områdets lokalplan, idet der i lokalplanen henvises til et forbud fastlagt i Kommuneplan 1997-2009 om at "*Eksisterende søer og vandhuller må ikke ændres ved regulering, opfyldning eller lignende*".

Nævnet forstår klagen således, at der klages over terrænregulering.

Det følger af planlovens § 18, at bestemmelserne i en lokalplan er bindende over for borgerne. Det betyder, at dispositioner, der er i overensstemmelse med lokalplanen, er umiddelbart tilladt. Derimod forudsætter dispositioner, der ikke er i overensstemmelse med lokalplanen, at kommunen kan og vil dispensere fra lokalplanbestemmelserne.

En bestemmelse i en lokalplan må derfor - for at kunne håndhæves som en bindende bestemmelse - være så klart og præcist formuleret, at der ikke kan herske tvivl om, hvorvidt den er overholdt eller ej.

Nævnet finder, at det kan være tvivlsomt, hvorvidt der er tale om en terrænregulering ud i en sø. Nævnet bemærker dog, at under alle omstændigheder skal lokalplanbestemmelser som udgangspunkt udformes således, at det klart fremgår, hvad der er tilladt eller ikke er tilladt på de omhandlede ejendomme. Der er således ikke i planloven adgang til i en lokalplan at henviser til udfyldende - formløst tilvejebragte - planer eller senere godkendelseskrav. Sådanne supplerende "planer" kan ikke tillægges nogen retsvirkning, idet en lokalplan alene kan ændres gennem kommunens tilvejebringelse af en ny lokalplan efter den i planlovens kapitel 6 fastlagte procedure.

Lokalplanens § 8.1.2 om terrænregulering henviser til en kommende "*terrænreguleringsplan, som efter kommunalbestyrelsens skøn sikrer en harmonisk tilpasning på stedet*".

Bestemmelsen i § 8.1.2 gør det ikke muligt for ejere og brugere af området at aflæse den umiddelbare dispositionsret, og § 8.1.2 kan derfor ikke håndhæves som en bindende lokalplanbestemmelse. Der foreligger ikke den klarhed og entydighed, som kræves efter planloven, og bestemmelsen i lokalplanen vil derfor ikke kunne danne grundlag for eksempelvis et afslag på brinkregulering.

Nævnet kan derfor ikke give klager medhold i klagen over, at dispensationen er i strid med lokalplanen.

Søer

Ifølge naturbeskyttelseslovens⁵ § 3, stk. 1, må der ikke foretages ændring i tilstanden af naturlige søer, hvis areal er på over 100 m². Der skal være tale om søer, damme eller vandhuller, det vil sige vandområder, hvor der har udviklet sig et karakteristisk plante- og dyreliv i tilknytning til søen.

Bestemmelserne omfatter både naturligt forekommende søer og søer, vandhuller og damme, som helt eller delvis er blevet til ved menneskelig indsats. Den kan f.eks. være gadekær, møllesøer og andre opstemningsanlæg, færdigt udgravede grus-, ler-, tørve- og mergelgrave, vandingshuller, vildtdamme, andedamme og visse regnvandsbassiner mv.

Til søarealet medregnes både udstrækningen af den sammenhængende åbne vandflade og det tilstødende vådområde med en vegetation bestående af vand- og sumpplanter subsidiært det tilstødende område, der er uden landvegetation, på grund af temporær vanddækning dvs. temporær udtørret søbund, jf. lovbemærkninger til naturbeskyttelsesloven⁶ om registrering af beskyttede naturtyper. Endvidere er det, jf. lovens § 3, stk. 1, søens tilstand, der er beskyttet.

Foranstaltninger, der klart tjener til at opretholde den hidtidige tilstand af en sø eller vandhul, vil kunne ske uden dispensation. Foranstaltninger, der rækker ud over almindelig pleje af områdets hidtidige tilstand, kræver dispensation.

Den ansøgte brinksikring af søen er en tilstandsændring, og der kræves derfor dispensation fra forbuddet i naturbeskyttelseslovens § 3.

Dispensation fra naturbeskyttelseslovens § 3

Efter naturbeskyttelseslovens § 65, stk. 3, kan der i særlige tilfælde meddeles dispensation fra forbuddet i § 3.

Det følger af bemærkningerne til naturbeskyttelsesloven, at der skal foreligge særlige omstændigheder, før der kan meddeles dispensation til foranstaltninger, som ændrer tilstanden i de beskyttede naturtyper, når ændringerne er væsentlige eller i strid med ønsket om at opretholde de pågældende naturtyper som sådanne, idet reglerne er udtryk for en generel samfundsmæssig interesse i, at de beskyttede naturtyper opretholdes. En væsentlig jordbrugs- eller anden almindelig økonomisk interesse er således ikke i sig selv tilstrækkelig til at begrunde en dispensation. Der må, for at et indgreb i områdets tilstand eventuelt kan accepteres, tillige være tale om et område, som ud fra naturbeskyttelsesmæssige hensyn vurderes som uden særlig interesse, eller om et indgreb, der i sig selv ikke skønnes at medføre nogen afgørende forrykning af tilstanden i området. Derudover forudsættes det, at en dispensation ikke vil skabe en uheldig og uønsket præcedens for den fremtidige administration af § 3-beskyttelsen i området.

En særlig omstændighed, der kan begrunde dispensation, kan ifølge lovbemærkningerne være, at et ansøgt indgreb har en naturforbedrende funktion.

⁵ Lovbekendtgørelse nr. 951 af 3. juli 2013 af lov om naturbeskyttelse

⁶ Fremsat den 24. oktober 1991

Natur- og Miljøklagenævnets praksis er - i overensstemmelse hermed – restriktiv.

Ifølge kommunen vil udlægning af sten kunne genetablere en bevokset bredzone med naturligt forekommende plantearter samtidig med, at brinken beskyttes mod yderligere nedskridning. Det er kommunens vurdering, at indgrebet ikke væsentlig vil ændre tilstanden i søen. Kommunen vurderer, at brinksikringen vil kunne medvirke til at gøre denne del af søen bedre egnet som levested for padder.

Nævnet har gennemgået tilgængelige luftfotos for området på Danmarks Miljøportal (<http://arealinformation.miljoeportal.dk/distribution/>) for årene 1995, 1999, 2002, 2004, 2006, 2008, 2010 og 2012.

Det fremgår af luftfotos, at brinken er bevokset i 1999. På flyfotos fra 2002 – 2008 fremstår brinken med græs uden bevoksning. I 2010 fremstår brinken med bar jord og uden vegetation. I 2012 fremstår brinken med bevoksning. Det fremgår af flyfoto fra 2012, at der er ca. 15 meter fra ejendommens bebyggelse til søbredden og ca. 10 meter fra søbredden til en befæstet terrasse.

På baggrund af det medsendte materiale finder nævnet ikke anledning til at tilsidesætte Furesø Kommunens vurdering af, at der er sket en erosion af brinken.

Nævnet vurderer, at den af kommunen anviste løsning vil kunne forhindre en yderligere erosion. Udlægning af sten sikrer, at der kan genetableres en bevokset bredzone med naturligt forekommende plantearter, samtidig med at brinken beskyttes mod yderligere bredskridning. Nævnet finder ligesom kommunen, at der med tiden vil etablere sig vegetation, og at brinksikringen ikke vil være synlig efter vegetationen har etableret sig.

Nævnet bemærker, at generelt er tilretning af hældning af søers brinker positivt for forekomsten af padder i søer.

Et flertal af nævnets medlemmer finder, at der foreligger et sådant særligt tilfælde, der kan begrunde, at der meddeles en dispensation. Flertallet lægger særligt vægt på, at der er konstateret en erosion af grunden, at oprensning af vandløbet nord for ejendommen kan have været medvirkende til accelererende erosion af brinken, at det må lægges til grund, at erosionen ikke stagnerer uden etablering af vegetation, at der kun er ca. 15 meter til huset og 10 meter til en befæstet terrasse, og at søen er beliggende i et relativt tætbebygget villakvarter.

Flertallet finder dog, at en dispensation bør gives på vilkår af, at såfremt der ikke er indtruffet fast vegetation inden for tre følgende år, skal brinkzonen tilplantes med naturligt forekommende plantearter. Ligeledes bør der stilles vilkår om, at den etablerede beplantning i bredzonen ikke må fjernes eller klippes. Yderligere bør vilkår om breddens hældning ændres, således at breddens hældning ikke er stejlere end 1:3.

Et mindretal på et medlem (Pelle Erik Andersen-Harild) finder, at der ikke bør gives dispensation, idet erosionen er selvforskyldt.

I overensstemmelse med flertallet stadfæster Natur- og Miljøklagenævnet Furesø Kommunes afgørelse af 17. juli 2014 om dispensation til brinksikring af en beskyttet sø på matr.nr. 77c Hareskovby beliggende på Åvej 20B, 3500 Værløse, dog således, at

vilkår om breddens hældning ændres til:

- Stenene skal udlægges så breddens hældning ikke er stejlere end 1:3

og at der indsættes følgende nye vilkår:

- Såfremt der ikke er indtruffet fast vegetation inden for tre følgende år, skal brinkzonen tilplantes med naturligt forekommende plantearter.
- Den etablerede beplantning i bredzonen må ikke fjernes eller klippes.

På Natur- og Miljøklagenævnets vegne

Carina Olander Rasmussen
Cand.scient.

Afgørelsen er sendt pr. e-mail til:

Thomas Aabling Vandmiljø, Att.: Thomas Aabling, ta@tav.dk

B.Bille A/S, Att.: Flemming Bille, fb@bbille.com

Hareskovby Medborgerforening att. Anders Riiber Høj, arh@eof.dk; hmb@ravnehusvej.dk

Furesø Kommune, Center for By og Miljø, Natur- og Miljøafdelingen, Sags id: 190-2014-9584, furesoe@furesoe.dk